

32006R1925

L 404/26

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

30.12.2006.

**UREDBA (EZ) br. 1925/2006 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 20. prosinca 2006.**

o dodavanju vitamina, minerala i određenih drugih tvari hrani

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Postoji širok raspon hranjivih tvari i drugih sastojaka koji se mogu koristiti u proizvodnji hrane, uključujući, ali ne ograničavajući se na, vitamine, minerale uključujući elemente u tragovima, aminokiseline, esencijalne masne kiseline, vlakna, različito bilje i biljne ekstrakte. Njihovo dodavanje hrani je u državama članicama uređeno različitim nacionalnim pravilima koja ometaju slobodno kretanje tih proizvoda, stvaraju nejednake uvjete tržišnog natjecanja i time izravno utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Zbog toga je potrebno usvojiti pravila Zajednice kojima će se uskladiti nacionalne odredbe koje se odnose na dodavanje vitamina, minerala i određenih drugih tvari hrani.
- (2) Cilj ove Uredbe je urediti dodavanje vitamina i minerala hrani, kao i korištenje određenih drugih tvari ili sastojaka koji sadrže tvari koje nisu vitamini ili minerali koji se dodaju hrani ili se koriste u proizvodnji hrane pod uvjetima koji dovode do unosa količina koje znatno premašuju one koje je razumno očekivati da će biti unesene pod uobičajenim uvjetima uravnotežene i raznovrsne prehrane i/ili koje bi na drugi način predstavljale moguću opasnost za potrošače. U nedostatku posebnih pravila Zajednice u pogledu zabrane ili ograničenja

uporabe tvari ili sastojaka koji sadrže tvari koje nisu vitamini ili minerali u skladu s ovom Uredbom ili drugim posebnim odredbama Zajednice, mogu se primjenjivati relevantna nacionalna pravila ne dovodeći u pitanje odredbe Ugovora.

- (3) Neke države članice zahtijevaju obvezno dodavanje određenih vitamina i minerala određenoj uobičajenoj hrani iz javnozdravstvenih razloga. Ti se razlozi mogu odnositi na nacionalnu ili regionalnu razinu, ali trenutačno ne bi opravdavali usklađivanje obveznog dodavanja hranjivih tvari u cijeloj Zajednici. Međutim, ako i kada to postane primjereno, takve bi se odredbe mogle usvojiti na razini Zajednice. U međuvremenu, bilo bi korisno prikupiti podatke o takvim nacionalnim mjerama.
- (4) Proizvođači hrane mogu dodavati vitamine i minerale hrani dobrovoljno ili ih moraju dodavati kao hranjive tvari, kako je predviđeno posebnim zakonodavstvom Zajednice. Mogu se, također, dodavati u tehnološke svrhe kao aditivi, bojila, arome ili u druge takve namjene uključujući odobrene enološke prakse i procese predviđene relevantnim zakonodavstvom Zajednice. Ova Uredba se treba primjenjivati ne dovodeći u pitanje posebna pravila Zajednice u pogledu dodavanja vitamina i minerala ili njihovu uporabu u specifičnim proizvodima ili skupinama proizvoda ili njihovo dodavanje u druge svrhe osim onih obuhvaćenih ovom Uredbom.
- (5) S obzirom da su detaljna pravila o dodacima prehrani koji sadrže vitamine i minerale usvojena Direktivom 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani ⁽³⁾, odredbe ove Uredbe u pogledu vitamina i minerala ne bi se trebale primjenjivati na dodatke prehrani.
- (6) Proizvođači dodaju vitamine i minerale hrani u više svrha koje uključuju ponovnu uspostavu njihovog sadržaja ako je on smanjen tijekom postupaka proizvodnje, skladištenja ili rukovanja ili radi osiguravanja slične hranjive vrijednosti kakvu ima hrana kojoj je ta hrana namijenjena kao alternativa.

⁽¹⁾ SL C 112, 30.4.2004., str. 44.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 26. svibnja 2005. (SL C 117 E, 18.5.2006., str. 206.), Zajedničko stajalište Vijeća od 8. prosinca 2005. (SL C 80 E, 4.4.2006., str. 27.) i Stajalište Europskog parlamenta od 16. svibnja 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu). Odluka Vijeća od 12. listopada 2006.

⁽³⁾ SL L 183, 12.7.2002., str. 51. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2006/37/EZ (SL L 94, 1.4.2006., str. 32.).

- (7) Odgovarajuća i raznovrsna prehrana može, pod normalnim okolnostima, osigurati sve hranjive tvari potrebne za normalan razvoj i održavanje zdravlja u količinama utvrđenim i preporučenim na temelju opće-prihvaćenih znanstvenih podataka. Međutim, istraživanja pokazuju da se takvo idealno stanje ne postiže u praksi niti za sve vitamine i minerale, ni za sve populacijske skupine u Zajednici. Čini se da hrana kojoj su dodani vitamini i minerali daje značajan doprinos unosu tih hranjivih tvari i može se smatrati da kao takva daje pozitivan doprinos njihovom sveukupnom unosu.
- (8) Može se dokazati da su trenutačno u Zajednici prisutna određena pomanjkanja hranjivih tvari, iako nisu učestala. Promjene socijalno-ekonomske situacije koja prevladava u Zajednici i način života različitih populacijskih skupina doveli su do različitih prehrambenih potreba i promjene prehrambenih navika. To je zatim dovelo do promjena u potrebama za energijom i hranjivim tvarima različitih populacijskih skupina i unosa određenih vitamina i minerala za te skupine koji je niži od preporučenog u različitim državama članicama. Pored toga, napredak na području znanstvenih spoznaja upućuje na to da bi unos nekih hranjivih tvari za očuvanje optimalnog zdravlja i dobrobiti mogao biti veći od trenutačno preporučenog.
- (9) Smije se dozvoliti dodavanje hrani samo vitamina i minerala koji se uobičajeno nalaze u hrani i koji se unose kao sastavni dio prehrane i smatraju se esencijalnim hranjivim tvarima, premda to ne znači da joj je njihovo dodavanje potrebno. Treba izbjeći polemike u pogledu identiteta tih esencijalnih hranjivih tvari koje bi se mogle pojaviti. Zbog toga je primjereno utvrditi pozitivni popis tih vitamina i minerala.
- (10) Kemijske tvari koje se koriste kao izvori vitamina i minerala koji se smiju dodavati hrani trebaju biti sigurne i biorasplošive, tj. u takvom obliku da ih tijelo može iskoristiti. Također iz tog razloga treba utvrditi pozitivni popis tih tvari. Tvari koje je u svom mišljenju donesenom 12. svibnja 1999. Znanstveni odbor za hranu odobrio na osnovi gore navedenih kriterija sigurnosti i biorasplošivosti, i koje se mogu koristiti u proizvodnji hrane namijenjene dojenčadi i maloj djeci, druge hrane za posebne prehrambene potrebe ili dodataka prehrani, trebaju se nalaziti na ovom pozitivnom popisu. Iako se natrijev klorid (obična sol) ne nalazi među tvarima na tom popisu, on se može i dalje koristiti kako sastojak u pripremi hrane.
- (11) Radi praćenja znanstvenog i tehnološkog razvoja važno je, prema potrebi, bez odlaganja revidirati gore navedene popise. Takve revizije bi predstavljale provedbene mjere tehničke prirode i njihovo usvajanje treba biti povjerenje Komisiji radi pojednostavljenja i ubrzanja postupka.
- (12) U većini slučajeva proizvođači oglašavaju hranu kojoj su dodani vitamini i minerali te bi potrošači mogli smatrati da se radi o proizvodima koji imaju hranjive, fiziološke ili neke druge zdravstvene prednosti u odnosu na slične ili druge proizvode bez takvih dodanih sastojaka. To bi moglo utjecati na odabir potrošača, koji bi inače bio nepoželjan. Radi sprečavanja tog mogućeg nepoželjnog učinka smatra se primjerenim nametnuti određena ograničenja za proizvode kojima se mogu dodavati vitamini i minerali, uz ona koja bi prirodno proizlazila iz tehnoloških razloga ili postala potrebna iz sigurnosnih razloga, kada se utvrđuju najveće dozvoljene količine vitamina i minerala u takvim proizvodima. Sadržaj određenih tvari u proizvodu, kao što je alkohol, bio bi u ovom kontekstu, odgovarajući kriterij za nedozvoljavanje dodavanja vitamina i minerala. Svako odstupanje od zabrane dodavanja vitamina i minerala alkoholnim pićima treba ograničiti na zaštitu tradicionalnih vinskih recepata, pri čemu se o dotičnim proizvodima obavješćuje Komisija. Ne smiju se navoditi nikakve tvrdnje o hranjivim ili zdravstvenim prednostima takvog dodavanja. Osim toga, kako bi se kod potrošača izbjegle nejasnoće u pogledu prirodne hranjive vrijednosti svježe hrane, ne bi smjelo biti dozvoljeno dodavanje vitamina i minerala u nju.
- (13) Svrha ove Uredbe nije da obuhvati uporabu vitamina i minerala u tragovima kao pokazatelja autentičnosti s ciljem borbe protiv prijevare.
- (14) Prekomjerni unos vitamina i minerala može dovesti do nepovoljnih učinaka na zdravlje te je stoga potrebno utvrditi njihove maksimalne količine kad se dodaju hrani, ovisno o slučaju. Te količine moraju osiguravati da uobičajena uporaba proizvoda, u skladu s uputama za upotrebu proizvođača i u kontekstu raznovrsne prehrane, bude sigurna za potrošača. Zbog toga te količine trebaju predstavljati ukupne maksimalne sigurne razine vitamina i minerala prirodno prisutnih u hrani i/ili dodanih hrani u bilo koju svrhu, uključujući za tehnološke namjene.

- (15) Zbog toga razloga treba usvojiti te maksimalne količine i sve druge uvjete koji ograničavaju njihovo dodavanje hrani, prema potrebi, uzimajući u obzir njihove gornje sigurne vrijednosti utvrđene znanstvenom procjenom rizika temeljenoj na općeprihvaćenim znanstvenim podacima i njihovom mogućem unosu drugom hranom. Također treba uzeti u obzir referentne unose vitamina i minerala za populaciju. Ako je za određene vitamine i minerale potrebno utvrditi ograničenja u pogledu hrane kojoj se smiju dodavati (npr. dodavanje joda u sol), treba dati prednost ponovnoj uspostavi njihovog sadržaja, ako je on smanjen tijekom postupaka proizvodnje, skladištenja ili rukovanja i osiguravanju slične hranjive vrijednosti kakvu ima hrana kojoj je ta hrana namijenjena kao alternativa.
- (16) Vitamini i minerali dodani hrani trebali bi biti prisutni u minimalnoj količini. U suprotnom, prisutnost premalih i beznačajnih količina u toj obogaćenoj hrani ne bi pružala nikakvu korist potrošačima i bila bi zavaravajuća. Na istom se načelu temelji zahtjev da te hranjive tvari trebaju biti prisutne u hrani u značajnim količinama kako bi se dozvolilo njihovo navođenje kod označavanja hranjive vrijednosti. Zbog toga bi bilo primjereno da minimalne količine vitamina i minerala u hrani kojoj su ti vitamini i minerali dodani budu jednake značajnim količinama koje trebaju biti prisutne kako bi se te hranjive tvari mogle navesti kod označavanja hranjive vrijednosti, osim ako odgovarajućim odstupanjima nije predviđeno drukčije.
- (17) Usvajanje maksimalnih količina i svih uvjeta uporabe koji se temelje na primjeni načela i kriterija određenih u ovoj Uredbi, kao i usvajanje minimalnih količina, predstavljalo bi provedbene mjere tehničke prirode i njihovo usvajanje treba biti povjerenje Komisiji kako bi se postupak pojednostavnio i ubrzao.
- (18) Opće odredbe o označavanju i definicije sadržane su u Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na označavanje, prezentiranje i oglašavanje hrane ⁽¹⁾. Ova se Uredba, zbog toga, treba ograničiti na nužne dodatne odredbe. Te se dodatne odredbe također trebaju primjenjivati ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i
- Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani ⁽²⁾.
- (19) S obzirom na hranjivu važnost proizvoda kojima se dodaju vitamini i minerali te njihov mogući utjecaj na prehrabene navike i sveukupni unos hranjivih tvari, potrošač bi morao imati mogućnost procijeniti ukupnu prehrabenu kvalitetu tih proizvoda. Zbog toga bi, odstupajući od članka 2. Direktive Vijeća 90/496/EEZ od 24. rujna 1990. o označavanju hranjive vrijednosti hrane ⁽³⁾, navođenje hranjive vrijednosti trebalo biti obvezno.
- (20) Uobičajena i raznovrsna prehrana sadrži brojne sastojke koji i sami sadrže mnogobrojne tvari. Unos tih tvari ili sastojaka koji proizlazi iz njihove uobičajene i tradicionalne uporabe u sadašnjoj prehrani ne bi trebao izazivati zabrinutost i ne treba ga regulirati. Hrani se dodaju neke tvari koje nisu vitamini i minerali ili sastojci koji ih sadrže kao što su ekstrakti ili koncentрати, što može dovesti do unosa koji su znatno viši od onih koji se mogu unijeti putem uravnotežene i raznovrsne prehrane. Sigurnost takve prakse je u nekim slučajevima ozbiljno pobjijana, a korist od nje nejasna, te bi zbog toga trebala biti regulirana. U takvim je slučajevima primjereno da subjekti u poslovanju s hranom, odgovorni za sigurnost hrane koju stavljaju na tržište, preuzmu teret dokazivanja u pogledu njezine sigurnosti.
- (21) S obzirom na specifičnu prirodu hrane kojoj se dodaju vitamini i minerali, potrebno je osigurati dodatna sredstva uz ona koja su obično na raspolaganju nadzornim tijelima, kako bi se olakšao učinkovit nadzor tih proizvoda.
- (22) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Uredbe, a to je osiguranje učinkovitog funkcioniranja unutarnjeg tržišta u pogledu dodavanja vitamina i minerala te određenih drugih tvari hrani uz istodobno osiguranje visokog stupnja zaštite potrošača, i budući da se taj cilj može bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđen u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire onoga što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

⁽¹⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/89/EZ (SL L 308, 25.11.2003., str. 15.).

⁽²⁾ SL L 404, 30.12.2006., str. 9.

⁽³⁾ SL L 276, 6.10.1990., str. 40. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2003/120/EZ (SL L 333, 20.12.2003., str. 51.).

(23) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebaju biti usvojene u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾,

parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta propisa o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane i utvrđivanju postupaka o pitanjima sigurnosti hrane ⁽²⁾;

(2) „druga tvar” znači tvar s hranjivim ili fiziološkim učinkom koja nije vitamin ili mineral.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom Uredbom usklađuju se odredbe utvrđene zakonima i drugim propisima država članica, koje se odnose na dodavanje vitamina, minerala i određenih drugih tvari hrani u svrhu osiguranja učinkovitog funkcioniranja unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguranje visokog stupnja zaštite potrošača.

2. Odredbe ove Uredbe koje se odnose na vitamine i minerale ne primjenjuju se na dodatke prehrani obuhvaćene Direktivom 2002/46/EZ.

3. Ova Direktiva se primjenjuje ne dovodeći u pitanje posebne odredbe utvrđene u zakonodavstvu Zajednice koje se odnosi na:

- (a) hranu za posebne prehrambene potrebe i, u nedostatku posebnih odredbi, zahtjeve u pogledu sastava takvih proizvoda, potrebnih radi posebnih prehrambenih potreba osoba kojima su namijenjeni;
- (b) novu hranu i sastojke nove hrane;
- (c) genetski modificiranu hranu;
- (d) prehrambene aditive i arome;
- (e) dopuštene enološke prakse i postupke.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

(1) „Agencija” znači Europska agencija za sigurnost hrane, osnovana Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

POGLAVLJE II.

DODAVANJE VITAMINA I MINERALA

Članak 3.

Zahtjevi za dodavanje vitamina i minerala

1. Samo vitamini i/ili minerali navedeni u Prilogu I. u oblicima navedenim u Prilogu II. smiju se dodavati hrani, u skladu s pravilima utvrđenim u ovoj Uredbi.

2. Vitamini i minerali u obliku koji je biorasploživ za ljudsko tijelo mogu se dodavati hrani, bez obzira nalaze li se uobičajeno u njoj ili ne, kako bi se uzelo u obzir posebno:

- (a) pomanjkanje jednog ili više vitamina i/ili minerala u populaciji ili pojedinim populacijskim skupinama, što je moguće prikazati kliničkim ili subkliničkim dokazima pomanjkanja ili prikazati na temelju procjena niske razine unosa hranjivih tvari; ili
- (b) mogućnost poboljšanja prehrambenog statusa populacije ili pojedinih populacijskih skupina i/ili nadoknade mogućih pomanjkanja unosa vitamina ili minerala hranom zbog promjene prehrambenih navika; ili
- (c) razvoj općeprihvaćenih znanstvenih spoznaja o ulozi vitamina i minerala u prehrani i njihovim učincima na zdravlje.

3. Izmjene popisa iz stavka 1. ovog članka usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2. uzimajući u obzir mišljenje Agencije.

Prije usvajanja tih izmjena, Komisija će provesti savjetovanje sa zainteresiranim strankama, posebno sa subjektima u poslovanju s hranom i skupinama potrošača.

⁽²⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 575/2006 (SL L 100, 8.4.2006., str. 3.).

Članak 4.

Ograničenja dodavanja vitamina i minerala

Nije dopušteno dodavanje vitamina i minerala u:

- (a) neprerađenu hranu, uključujući, ali ne ograničavajući se na, voće, povrće, meso, perad i ribu;
 - (b) pića koja sadrže više od 1,2 vol.% alkohola, osim i odstupajući od članka 3. stavka 2. u proizvode:
 - i. iz članka 44. stavaka 6. i 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1493/1999 od 17. svibnja 1999. o zajedničkom uređenju tržišta vina ⁽¹⁾; i
 - ii. koji su stavljeni na tržište prije usvajanja ove Uredbe; i
 - iii. koje su države članice prijavile Komisiji u skladu s člankom 11.,
- i pod uvjetom da nisu navedene nikakve prehrambene ili zdravstvene tvrdnje.

Dodatna hrana ili kategorije hrane kojima se ne smiju dodavati određeni vitamini i minerali mogu se odrediti u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2. s obzirom na znanstvene dokaze i uzimajući u obzir njihovu prehrambenu vrijednost.

Članak 5.

Kriteriji čistoće

1. Kriteriji čistoće za kemijske oblike vitamina i mineralne tvari navedene u Prilogu II. usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2., osim kad se primjenjuju u skladu sa stavkom 2. ovog članka.
2. Za kemijske oblike vitamina i mineralne tvari navedene u Prilogu II. primjenjuju se kriteriji čistoće koji su propisani zakonodavstvom Zajednice o njihovoj uporabi u proizvodnji hrane u ostale svrhe koje nisu obuhvaćene ovom Uredbom.
3. Za kemijske oblike vitamina i mineralne tvari navedene u Prilogu II. za koje kriteriji čistoće nisu propisani zakonodavstvom Zajednice, i do usvajanja takvih specifikacija, primjenjuju se općeprihvatljivi kriteriji čistoće koje preporučuju međunarodna tijela, i mogu se zadržati nacionalni propisi koji utvrđuju strože kriterije čistoće.

⁽¹⁾ SL L 179, 14.7.1999., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2165/2005 (SL L 345, 28.12.2005., str. 1.).

Članak 6.

Uvjeti za dodavanje vitamina i minerala

1. Kod dodavanja vitamina ili minerala hrani, ukupna količina vitamina ili minerala prisutnog, bez obzira na svrhu, u hrani koja se prodaje, ne smije prelaziti maksimalne količine koje se utvrđuju u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2. Komisija može, u tu svrhu, do 19. siječnja 2009. dostaviti prijedloge maksimalnih količina. Za koncentrirane i dehidrirane proizvode, maksimalne količine su one koje u prisutne u hrani kad je pripremljena za potrošnju u skladu s uputama proizvođača.

2. Svi uvjeti kojima se ograničava ili zabranjuje dodavanje određenog vitamina ili minerala hrani ili kategoriji hrane usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

3. Maksimalne količine iz stavka 1. i uvjeti iz stavka 2. utvrđuju se uzimajući u obzir:

- (a) gornje sigurne vrijednosti vitamina i minerala, utvrđene znanstvenom procjenom rizika na temelju opće prihvatljivih znanstvenih podataka, uzimajući u obzir, kad je to primjereno, različite stupnjeve osjetljivosti različitih skupina potrošača; i
- (b) unos vitamina i minerala iz drugih prehrambenih izvora.

4. Kod utvrđivanja maksimalnih količina iz stavka 1. i uvjeta iz stavka 2. mora se također uzeti u obzir referentni unos vitamina i minerala za populaciju.

5. Kod utvrđivanja maksimalnih količina iz stavka 1. i uvjeta iz stavka 2. za vitamine i minerale čiji je referentni unos za populaciju blizu gornje sigurne vrijednosti, prema potrebi, treba uzeti u obzir sljedeće:

- (a) doprinos pojedinih proizvoda ukupnoj prehrani opće populacije ili podskupina populacije;
- (b) profil utvrđenih hranjivih tvari u proizvodu, kako je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1924/2006.

6. Dodavanje vitamina ili minerala hrani treba dovesti do prisutnosti tog vitamina ili minerala u hrani u najmanje značajnoj količini, ako je ona utvrđena u skladu s Prilogom Direktivi 90/496/EEZ. Minimalne količine, uključujući sve manje količine, odstupajući od gore navedenih značajnih količina, za određenu hranu ili kategorije hrane, usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

Članak 7.

Označivanje, prezentiranje i oglašavanje

1. Označivanje, prezentiranje i oglašavanje hrane kojoj su dodani vitamini i minerali ne smije ni na koji način uključivati navode kojima se tvrdi ili upućuje na to da uravnotežena i raznovrsna prehrana ne može osigurati odgovarajuće količine hranjivih tvari. Kad je to primjereno, može se usvojiti odstupanje u pogledu određenog hranjivog sastojka u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

2. Kod označivanja, prezentiranja i oglašavanja hrane kojoj su dodani vitamini i minerali ne smije se ni na koji način zavaravati ili obmanjivati potrošača u pogledu hranjive vrijednosti hrane koja može proizlaziti iz dodavanja tih sastojaka.

3. Obvezno je navođenje hranjive vrijednosti proizvoda kojima su dodani vitamini i minerali i koji su obuhvaćeni ovom Uredbom. Informacije koje se moraju dati su one navedene u članku 4. stavku 1., skupina 2. Direktive 90/496/EEZ, i informacije o ukupnim prisutnim količinama vitamina i minerala, ako su dodani hrani.

4. Oznaka proizvoda kojima su dodani vitamini i minerali može sadržavati izjavu u kojoj se navodi takvo dodavanje u skladu s uvjetima utvrđenim u Uredbi (EZ) br. 1924/2006.

5. Ovaj članak se primjenjuje ne dovodeći u pitanje druge odredbe propisa o hrani primjenjive na određene kategorije hrane.

6. Pravila za provedbu ovog članka mogu se utvrditi u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

POGLAVLJE III.

DODAVANJE ODREĐENIH DRUGIH TVARI

Članak 8.

Tvari koje su zabranjene, ograničene ili pod kontrolom Zajednice

1. Postupak predviđen u ovom članku koristi se ako se tvar koja nije vitamin ili mineral, ili sastojak koji sadrži tvar koja nije vitamin ili mineral, dodaje hrani ili se koristi u proizvodnji hrane pod uvjetima koji bi doveli do unosa te tvari u količinama koje znatno premašuju količine za koje bi se razumno očekivalo da se unose pod uobičajenim uvjetima uravnotežene i raznovrsne prehrane i/ili koje bi na neki drugi način mogle predstavljati opasnost za potrošače.

2. Na vlastitu inicijativu ili na temelju informacija koje dostave države članice, Komisija može donijeti odluku, postupajući u svakom pojedinom slučaju na temelju procjene informacija koje je stavila na raspolaganje Agencija i u skladu s postupkom iz članka 14. stavak 2., o uključivanju, ako je to potrebno, određene tvari ili sastojka u Prilog III. Posebno:

(a) ako je utvrđen štetni učinak na zdravlje, tvar i/ili sastojak koji sadrži tu tvar se:

i. uključuje u Prilog III., dio A., a njezino dodavanje hrani ili uporaba u proizvodnji hrane se zabranjuje; ili

ii. uključuje u Prilog III., dio B., a njezino dodavanje hrani ili uporaba u proizvodnji hrane se dopušta jedino pod tamo navedenim uvjetima;

(b) ako je utvrđena mogućnost štetnog učinka na zdravlje, ali i dalje postoji znanstvena nesigurnost, tvar se uključuje u Prilog III., dio C.

3. Odredbama Zajednice primjenjivim na određenu hranu mogu se predvidjeti ograničenja ili zabrane uporabe određenih tvari, pored onih utvrđenih u ovoj Uredbi.

4. Subjekti u poslovanju s hranom ili druge zainteresirane stranke mogu, u svakom trenutku, dostaviti na procjenu Agenciji spis koji sadrži znanstvene podatke koji dokazuju sigurnost tvari navedene u popisu u Prilogu III., dijelu C. pod uvjetima njezine uporabe u hrani ili u kategoriji hrane uz objašnjenje namjene takve uporabe. Agencija odmah obavješćuje države članice i Komisiju o dostavi te im stavlja spis na raspolaganje.

5. U roku od četiri godine od datuma uključivanja tvari u Prilog III., dio C., donosi se odluka, u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2. te uzimajući u obzir mišljenje Agencije o spisima dostavljenim radi procjene kako je navedeno u stavku 4. ovog članka, kojom se općenito odobrava uporaba tvari navedene u Prilogu III., dijelu C. ili njezino uključivanje na popis iz Priloga III., dio A. ili B., ovisno o slučaju.

6. Komisija određuje, u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2., provedbena pravila za primjenu ovog članka, uključujući pravila o dostavi iz stavka 4. ovog članka.

POGLAVLJE IV.

OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 9.

Registar Zajednice

1. Komisija osniva i vodi Registar Zajednice o dodavanju vitamina i minerala i određenih drugih tvari hrani, dalje u tekstu „Registar“.

2. Registar uključuje sljedeće:

- (a) vitamine i minerale koji se mogu dodavati hrani navedene u Prilogu I.;
- (b) kemijske oblike vitamina i mineralne tvari koji se mogu dodavati hrani navedene u Prilogu II.;
- (c) maksimalne i minimalne količine vitamina i minerala koje se mogu dodavati hrani i sve povezane uvjete utvrđene u skladu s člankom 6.;
- (d) informacije o nacionalnim odredbama o obveznom dodavanju vitamina i minerala iz članka 11.;
- (e) sva ograničenja dodavanja vitamina i minerala, kako je utvrđeno u članku 4.;

(f) tvari za koje je podnesena dokumentacija kako je predviđeno u članku 17. stavku 1. točki (b);

(g) podatke o tvarima iz Priloga III. i razloge njihovog uključivanja;

(h) podatke o tvarima navedenim u Prilogu III., dijelu C., čija je uporaba općenito dopuštena kako je navedeno u članku 8. stavku 5.

3. Registar je dostupan javnosti.

Članak 10.

Slobodno kretanje robe

Ne dovodeći u pitanje Ugovor, a posebno njegove članke 28. i 30., države članice ne smiju ograničiti ili zabraniti trgovinu hranom koja je u skladu s ovom Uredbom i aktima Zajednice usvojenim za njezinu provedbu primjenom neusklađenih nacionalnih odredbi kojima se uređuje dodavanje vitamina i minerala hrani.

Članak 11.

Nacionalne odredbe

1. Do 19. srpnja 2007. države članice će obavijestiti Komisiju o postojećim nacionalnim odredbama o obveznom dodavanju vitamina i minerala te proizvodima obuhvaćenim odstupanjem predviđenim u članku 4. točki (b).

2. Ako država članica, u nedostatku propisa Zajednice, smatra potrebnim usvojiti nove zakonske odredbe:

(a) o obveznom dodavanju vitamina i minerala određenoj hrani ili kategorijama hrane; ili

(b) o zabrani ili ograničenju uporabe određenih drugih tvari u proizvodnji određene hrane,

o tome obavješćuje Komisiju u skladu s postupkom utvrđenim u članku 12.

Članak 12.

Postupak obavješćivanja

1. Ako država članica smatra potrebnim usvojiti nove zakonske odredbe, obavješćuje Komisiju i ostale države članice o predviđenim mjerama navodeći razloge koji ih opravdavaju.

2. Komisija se savjetuje s Odborom iz članka 14. stavka 1., ako smatra da je takvo savjetovanje korisno ili ako država članica to zatraži, i daje mišljenje o predviđenim mjerama.

3. Dotična država članica može poduzeti predviđene mjere samo šest mjeseci nakon obavijesti iz stavka 1. i pod uvjetom da mišljenje Komisije nije negativno.

Ako je mišljenje Komisije negativno, ona će odrediti, u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2. i prije isteka razdoblja iz prvoga podstavka ovog stavka, smiju li se provesti predviđene mjere. Komisija može zahtijevati određene izmjene predviđenih mjera.

Članak 13.

Zaštitne mjere

1. Ako država članica ima ozbiljnih razloga smatrati da određeni proizvod ugrožava zdravlje ljudi unatoč tome što je sukladan ovoj Uredbi, ta država članica može privremeno obustaviti ili ograničiti primjenu dotičnih odredaba na svojem državnom području.

O tome odmah obavješćuje ostale države članice i Komisiju navodeći razloge za svoju odluku.

2. U skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2., donosi se odluka, nakon što se, prema potrebi, pribavi mišljenje Agencije.

Komisija može pokrenuti ovaj postupak na vlastitu inicijativu.

3. Država članica iz stavka 1. može zadržati obustavu ili ograničenje sve dok ne bude obaviještena o odluci iz stavka 2.

Članak 14.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za lanac prehrane i zdravlje životinja, osnovan člankom 58., stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002, dalje u tekstu „Odbor”.

2. Kad se upućuje na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Razdoblje utvrđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se u trajanju od tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 15.

Praćenje

Radi olakšavanja učinkovitog praćenja hrane kojoj su dodani vitamini i minerali, te hrane koja sadrži tvari navedene u Prilogu III., dijelovima B. i C., države članice mogu zatražiti od proizvođača ili osobe koja takvu hranu stavlja na tržište na njihovom državnom području da obavijesti nadležno tijelo o takvom stavljanju na tržište dostavljajući uzorak oznake koja se koristi za taj proizvod. U takvim slučajevima mogu se, također, zahtijevati informacije o povlačenju proizvoda s tržišta.

Članak 16.

Ocjenjivanje

Do 1. srpnja 2013. Komisija će dostaviti Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o učincima provedbe ove Uredbe, a posebno u pogledu razvoja tržišta hranom kojoj su dodani vitamini i minerali, njene potrošnje, unosa hranjivih tvari u populaciji i promjena prehrambenih navika te dodavanja određenih drugih tvari, popraćeno eventualnim prijedlozima izmjena ove Uredbe koje Komisija smatra potrebnim. U tom kontekstu države članice će Komisiji dostaviti odgovarajuće relevantne informacije do 1. srpnja 2012. Pravila za provođenje ovog članka određuju se u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

Članak 17.

Prijelazne mjere

1. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i do 19. siječnja 2014., države članice mogu dopustiti na svom državnom području korištenje vitamina i minerala koji nisu navedeni u Prilogu I. ili u oblicima koji nisu navedeni u Prilogu II., pod uvjetom:

a) da se dotična tvar koristi za dodavanje hrani koja se nalazi na tržištu 19. siječnja 2007.; i

b) da Agencija nije dala nepovoljno mišljenje u pogledu uporabe te tvari ili njezine uporabe u tom obliku u proizvodnji hrane, na temelju dokumentacije koja podupire uporabu dotične tvari koju država članica mora dostaviti Komisiji najkasnije do 19. siječnja 2010.

2. Do 19. siječnja 2014. države članice mogu, u skladu s pravilima Ugovora, nastaviti primjenjivati postojeća nacionalna ograničenja ili zabrane trgovine hranom kojoj su dodani vitamini i minerali koji nisu uključeni na popis iz Priloga I. ili u oblicima koji nisu navedeni u Prilogu II.

3. Države članice mogu, u skladu s pravilima Ugovora, nastaviti primjenjivati postojeće nacionalne odredbe o maksimalnim i minimalnim količinama vitamina i minerala navedenim u Prilogu I. koji se dodaju hrani te o uvjetima koji se primjenjuju

na takvo dodavanje, do usvajanja odgovarajućih mjera Zajednice u skladu s člankom 6. ili u skladu s drugim posebnim odredbama Zajednice.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od 1. srpnja 2007.

Hrana koje je stavljena na tržište ili označena prije 1. srpnja 2007., a nije u skladu s ovom Uredbom, može se stavljati na tržište do datuma isteka roka trajanja, ali ne kasnije od 31. prosinca 2009.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 2006.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće

Predsjednik

J. KORKEAOJA

PRILOG I.

VITAMINI I MINERALI KOJI SE SMIJU DODAVATI HRANI

1. **Vitamini**

Vitamin A
Vitamin D
Vitamin E
Vitamin K
Vitamin B1
Vitamin B2
Niacin
Pantotenska kiselina
Vitamin B6
Folna kiselina
Vitamin B12
Biotin
Vitamin C

2. **Minerali**

Kalcij
Magnezij
Željezo
Bakar
Jod
Cink
Mangan
Natrij
Kalij
Selen
Krom
Molibden
Fluor
Klor
Fosfor

PRILOG II.

KEMIJSKI OBLICI VITAMINA I MINERALNE TVARI KOJE SE SMIJU DODAVATI HRANI

1. **Kemijski oblik**

VITAMIN A

retinol

retinil acetat

retinil palmitat

beta-karoten

VITAMIN D

kolekalciferol

ergokalciferol

VITAMIN E

D-alfa-tokoferol

DL-alfa-tokoferol

D-alfa-tokoferil acetat

DL-alfa-tokoferil acetat

D-alfa-tokoferil kiseli sukcinat

VITAMIN K

filokinon (fitomenadion)

VITAMIN B1

tiamin-hidroklorid

tiamin-mononitrat

VITAMIN B2

riboflavin

natrijev riboflavin 5'-fosfat

NIACIN

nikotinska kiselina

nikotinamid

PANTOTENSKA KISELINA

kalcijev D-pantotenat

natrijev D-pantotenat

dekspantenol

VITAMIN B6

piridoksin-hidroklorid

piridoksin-5'-fosfat

piridoksin dipalmitat

FOLNA KISELINA

pteroilmonoglutaminska kiselina

VITAMIN B12

cijanokobalamin

hidroksokobalamin

BIOTIN

D-biotin

VITAMIN C

L-askorbinska kiselina

natrijev L-askorbat

kalcijev L-askorbat

kalijev L-askorbat

L-askorbil 6-palmitat

2. **Mineralne tvari**

kalcijev karbonat

kalcijev klorid

kalcijeve soli limunske kiseline

kalcijev glukonat

kalcijev glicerofosfat

kalcijev laktat

kalcijeve soli ortofosforne kiseline

kalcijev hidroksid

kalcijev oksid

kalcijev sulfat

magnezijev acetat

magnezijev karbonat

magnezijev klorid

magnezijeve soli limunske kiseline

magnezijev glukonat

magnezijev glicerofosfat

magnezijeve soli ortofosforne kiseline

magnezijev laktat

magnezijev hidroksid

magnezijev oksid

magnezijev sulfat

željezov karbonat

željezov citrat

amonijev željezov citrat

željezov glukonat

željezov fumarat

natrijev željezov difosfat

željezov laktat	manganov sulfat
željezov sulfat	natrijev bikarbonat
željezov difosfat (željezov pirofosfat)	natrijev karbonat
željezov saharat	natrijev citrat
elementarno željezo (reducirano karbonilom, vodikom i elektrolitički)	natrijev glukonat
bakrov karbonat	natrijev laktat
bakrov citrat	natrijev hidroksid
bakrov glukonat	natrijeve soli ortofosforne kiseline
bakrov sulfat	natrijev selenat
kompleks lizina s bakrom	natrijev hidrogen selenit
natrijev jodid	natrijev selenit
natrijev jodat	natrijev fluorid
kalijev jodid	kalijev fluorid
kalijev jodat	kalijev bikarbonat
cinkov acetat	kalijev karbonat
cinkov klorid	kalijev klorid
cinkov citrat	kalijev citrat
cinkov glukonat	kalijev glukonat
cinkov laktat	kalijev glicerofosfat
cinkov oksid	kalijev laktat
cinkov karbonat	kalijev hidroksid
cinkov sulfat	kalijeve soli ortofosforne kiseline
manganov karbonat	kromov (III) klorid i njegov heksahidrat
manganov klorid	kromov (III) sulfat i njegov heksahidrat
manganov citrat	amonijev molibdat (molibden (VI))
manganov glukonat	natrijev molibdat (molibden (VI))
manganov glicerofosfat	

*PRILOG III.***TVARI ČIJA JE UPORABA U HRANI ZABRANJENA, OGRANIČENA ILI POD NADZOROM ZAJEDNICE**

Dio A — Zabranjene tvari

Dio B — Ograničene tvari

Dio C — Tvari pod nadzorom Zajednice
